

Čís. 6019.

Zákon o živnostenských soudech.

Pojem provozovny není totožným s pojmem sídla podniku. Při živnostech stavebních jest provozovnou podniku ve smyslu §u 23 zák. i ono místo, kde se stavba provádí.

Pravomoc rozhodnutí, jímž byla stanovena příslušnost živnostenských soudů, jest závaznou jen za onoho skutkového podkladu, z něhož vycházelo rozhodnutí, ale nemůže býti na závadu, by za změněných poměrů nebyla založena nová příslušnost řádných soudů a by z toho důvodu nepřestala vázanost dřívějšího rozhodnutí o nepřislušnosti.

(Rozh. ze dne 12. května 1926, R I 176/26.)

Co do předchozího děje poukazuje se na rozhodnutí čís. sb. 5000. Žalobce podal po té žalobu u okresního soudu v Sobotce, jenž ji odmítl pro místní nepřislušnost, rekursní soud usnesení to potvrdil. Žalobce vznesl po té žalobu u okresního soudu pro Horní Nové Město v Praze jakožto obecném dlužníkově sudišti. K námitce nepřípustnosti pořadu práva okresní soud pro Horní Nové Město v Praze žalobu odmítl. Rekursní soud námitku zamítl. Důvody: Napadené usnesení jest založeno na předpokladu, že okresní soud pro Horní Nové Město v Praze jest vázán pravomocným usnesením okresního soudu pro Staré Město a Josefov v Praze ze dne 3. dubna 1924, kterým tento soud o žalobě téhož žalobce proti témuž žalovanému o předmět sporu přibližně stejný, jakým jest předmět sporu nynějšího, vyslovil, že se vyhovuje námitce nepřípustnosti pořadu práva a že se žaloba odmítá. Soud rekursní nedsílí náhled, že tímto usnesením okresního soudu pro Staré Město a Josefov v Praze, pokud uznává nepřípustnost pořadu práva, jsou jiné soudy vázány, neboť takového zákonného ustanovení není. Ustanovení takového však také není zapotřebí, neboť dle § 43 j. n., zjistí-li soud, že určitý spor nepatří řádným soudům, má vysloviti nikoliv nepřípustnost pořadu práva, nýbrž svou nepřislušnost a prohlásiti řízení dosud provedené zmatečným. Dlužno tudíž dosah onoho usnesení uznati tak, jako kdyby byl býval tehdy okresní soud pro Staré Město a Josefov v Praze se usnesl, že on sám jest nepřislušným a řízení jím provedené že jest zmatečné. Dle toho bylo pak vzhledem k §u 46 j. n. usnesení to uznati závazným pro okresní soud pro Horní Nové Město v Praze jen potud, pokud obsahuje výrok o nepřislušnosti okresního soudu pro Staré Město a Josefov v Praze. Zejména ovšem není usnesení ono závazným pro okresní soud pro Horní Nové Město v Praze v tom směru, pokud z něho lze vyvozovati úsudek, že příslušným jest živnostenský soud v Praze, neboť závaznost taková vyslovena jest §em 24 zák. o živnostenských soudech toliko pro místně příslušný soud živnostenský, kterým ovšem není zde okresní soud pro Horní Nové Město v Praze, i když se nehledí k pravomocnému usnesení živnostenského soudu v Praze ze dne 10. června 1924, jímž bylo uznáno, že soud tento není místně příslušným soudem živnostenským. Za tohoto stavu věci nutno jest zabývatí se otáz-

kou, zda bez ohledu na usnesení okresního soudu pro Staré Město a Josefov v Praze i usnesení živnostenského soudu v Praze, pokud se týče usnesení okresního soudu v Sobotce ze dne 23. června 1925, jímž také tamní soud odmítl žalobu pro nepřislušnost, dlužno uznati nepřislušnost pořadu práva z důvodu, že věc tato náleží soudu živnostenskému. V tom směru stanoví § 23 zák. o živn. soudech, že k rozhodování sporů v §u 4 téhož zákona naznačených jest příslušným s vyloučením všech jiných soudů onen živnostenský soud, v jehož obvodu jest provozovna. V §u 2 min. nař. ze dne 1. července 1900, čís. 110 ř. zák. jest místní příslušnost živnostenského soudu v Praze omezena toliko na obvody soudů tam jmenovaných; k nimž obvod okresního soudu v Sobotce nenáleží. Není tudíž soud živnostenský v Praze příslušný k rozhodnutí sporu, týkajícího se nároků žalobcových, dovozovaných výhradně z pracovního jeho poměru k provozovně, kterou míval žalovaný r. 1923 v obvodu okresního soudu v Sobotce. Ježto u tamního soudu nelze již nárok ten uplatňovati, poněvadž oné provozovny tam již není a ježto nepřislušnost okresního soudu v Sobotce byla již tímto soudem právoplatně vyslovena, jest jediným soudem, u něhož se žalobce může nyní domáhati nároku žalobního, obecný soud bydliště žalovaného, totiž okresní soud pro Horní Nové Město v Praze.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel nejprve vytýká, že napadené usnesení jest založeno na předpokladu, že žalovaný měl v Sobotce provozovnu, což nebylo zjištěno, ježto prý tam prováděl jenom stavby. Tím však neuplatňuje vlastně rozporu se spisy, nýbrž nesprávné posouzení právní. Ale i to neprávem. Pojem provozovny není totožný se sídlem podniku, jak to vychází zřejmě z první věty §u 87 j. n., který oba pojmy klade vedle sebe a tedy je rozeznává. Sídlem podniku je místo jeho vedení a řízení, tedy správy, provozovna nemusí býti s ním totožna. Při živnostech stavebních je provozovnou podniku ve smyslu zákona o živnostenských soudech (§ 23) i ono místo, kde stavba se provádí. To plyne z předpisu zákona o živnostech stavebních ze dne 26. prosince 1893, čís. 192 ř. zák., §§ 1—5, 20, který i pro takovéto místní pracovny stavební stanoví platnost živnostenského řádu o provozovnách, tedy je pokládá za provozovny, třeba dočasné. Živnostenský řád rozeznává sídlo živnosti (§ 12 a 41) a pevné provozovny (§ 39 a 44). Již z označení pevných provozoven plyne, že mohou býti dle zákona i provozovny dočasné, které pevnými nejsou. Při živnostech stavebních mohou živnostníci stavební dle §u 1—5 citovaného zákona prováděti práva v obor jich spadající i mimo sídlo a mimo pevnou provozovnu a založiti tak provozovny dočasné. Na tyto pak dle §u 20 zák. sluší použití předpisů o provozovnách, takže je zákon sám za provozovny považuje. Prováděl-li tedy žalovaný stavbu rodinných domků v Sobotce, jak sám přiznává, měl tam také provozovnu, dokud tam stavby prováděl, třeba sídlo jeho podniku bylo v Praze. Neprávem se stěžovatel domnívá, že dovolaný okresní soud nemůže se státi

příslušným proto, že okresní soud pro Staré Město a Josefov v Praze vyslovil, že spor patří před soud živnostenský, tedy vyslovil nepříslušnost řádných soudů. Netřeba ani rozbíratí nyní již otázku, zda vázanosti soudu na toto právoplatné rozhodnutí sluší rozuměti tak, že řádný soud vůbec se nemohl státi příslušným ve smyslu §u 42 třetí odstavce j. n., či tak, že byly vyloučeny z příslušnosti z důvodů předmětných toliko soudy v obvodu, přikázaném živnostenskému soudu v Praze. Ať je tomu tak neb onak, rozhodnuto bylo o nepříslušnosti řádných soudů následkem věcné příslušnosti soudu živnostenského na základě určitých skutkových poměrů tehdejších, dle nichž příslušnost byla posuzována. Právomoc takového rozhodnutí může se právě vztahovati jen na posouzení onoho určitého skutkového podkladu, ale nemůže brániti, by následkem změny poměrů nebyla založena nová příslušnost řádných soudů a aby z toho důvodu nepřestala vázanost dřívějšího rozhodnutí o nepříslušnosti. A tu bylo uznáno na věcnou příslušnost živnostenského soudu a nepříslušnost řádného soudu, totiž okresního soudu pro Staré Město a Josefov v Praze, proto, že žalovaný měl provozovnu v Praze (v Sobotce). Tato okolnost, rozhodná pro určení místní příslušnosti okresního soudu v Sobotce, se změnila, žalovaný tam již staveb neprovádí a provozovny tam nemá. Tím změnil se podklad pro určení místní příslušnosti. Proto neváže již rozhodnutí okresního soudu pro Staré Město a Josefov a ježto je nesporno, že žalobce domáhá se nároku z důvodu pracovního poměru na stavbě rodinných domků v Sobotce, kde žalovaný tehdy měl provozovnu, tedy místní příslušnost živnostenského soudu v Praze nebyla odůvodněna a není také již odůvodněna místní příslušnost okresního soudu v Sobotce ve smyslu §u 87 j. n., ježto žalovaný tam již provozovny nemá, jak sám ve sporu u okresního soudu v Sobotce namítal a jak to rekursní soud zjistil, zbývá pro rozhodnutí sporu soud příslušný dle bydliště žalovaného, které beze sporu jest v obvodu dovolaného okresního soudu pro Nové Město v Praze.

Čís. 6020.

Dovolací rekurs jest podle §u 527, druhý odstavec, c. ř. s. a §u 78 ex. ř. nepřipustným nejen tehdy, bylo-li ve zrušovacím usnesení, jemuž nebyla vyhrazena pravomoc, výslovně řečeno, že první soud má nové rozhodnutí vydati po výslechu stran (v exekučním řízení účastníků), nýbrž i tenkrát, jestliže z povahy věci najmě z nařízeného doplnění vyplývá, že se nové rozhodnutí bez výslechu stran (bez jejich účasti) neobejde. Tak jest tomu, bylo-li rekursním soudem zrušeno usnesení prvního soudu o návrhu na zrušení exekuce podle §u 200 čís. 2 ex. ř.

(Rozh. ze dne 12. května 1926, R I 376/26.)

Exekuční soud k návrhu záložny N. zrušil podle §u 200 čís. 2 ex. ř. exekuci vnučenou dražbou nemovitosti. Rekursní soud k rekursu dlužníka zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by o návrhu záložny N. na zrušení exekuce podle §u 200 čís. 2 ex. ř. znovu